

I CENTENARI

DEL NAIXEMENT D'EN FRANCESC PUJOLS

ANECDOTARI D'EN FRANCESC PUJOLS

*(recull d'en Miquel Utrillo)***La manca de lectors**

Són molts els qui, interessant-se per les idees d'en Pujols, li confessen que no tenen paciència per a llegir els seus llibres. En Pujols ho comprèn i diu sempre que als qui les han llegides els admira tant com si les haguessin escrites.

A un amic seu que li deia que no podia fer l'estori de llegir el que ell escrivia, li va dir:

— No ho estranyo, perquè jo que les escric, sóc el primer a no llegir-les.

La cultura germanica

Francesc Pujols tindrà raó, al empdava!l. Un amic li parlava amb entusiasme de la disciplina, de l'ordre, de la sèria, de l'urbanisme que acabava d'admirar en un viatge a Alemanya: els carrers tan ben escombrats...!

— Si veïeu aquells carrers, ni en que l'heu, enc se! Ni un paperot per terra...!

— A, ja—responia el nostre filòsof humorista— Tota són a les biblioteques...

L'estil d'en Pujols

És tan cèlebre l'estil segut i conjuntiu de Francesc Pujols, que lliga frases senceres sense presentar a l'acció de continuïtat, que ja nombrosos s'han fet cèlebres les dites que se li han aplicat.

Un humorista català deia que com que l'estil d'en Pujols s'havia de llegir sense respirar i aguantant l'alè, esperava els dies que estava constipat per a poder-lo llegir.

En Cusiell el comprava al paper continuu de les relatives.

Alguns aconsellen a Francesc Pujols que deixi aquest estil, i usi l'estil planer que usa, com tots els escriptors, quan escriu cartes i quan improvisa.

Francesc Pujols vist per Enric Cristòfor Ricart.

— Com que escrivint com tothom tant-poc m'entendrien— diu en Pujols—, així escrivint a ple estil, els dono una excusa perquè puguin dir que no m'entenen.

En Maclú i el Messies

En Francesc Pujols, que, com diu ell, a la Lliga no el validaven perquè és més combatut que en Cambó, ha sostingut i sosté encara, a desgrat de tot, la teoria que En Prat de la Ribera és el profeta de l'imperialisme català, i En Francesc Cambó, el Messies.

«La Veu de Catalunya», en canvi, en els divants, cada dos per tres combat el messianisme i les teories messiàniques. Una vegada feien remarcar al nostre filòsof aquestes afirmacions de «La Veu» que neguen el que ell afirma:

— Després del triomf d'En Francesc Maclú—va dir en Francesc Pujols—«La Veu» pot negar l'existència del messianisme, però no pot negar l'existència dels nacionalistes.

«La Favorita» de Guinetrà

Éric observat a en Francesc Pujols la semblança que *Terra baixa*, d'Angel Guinetrà, té amb *La Favorita*, cèlebre obra de Donizetti. L'argument és el mateix. El conflicte exacte. Només hi ha la diferència que si l'òpera passa entre reis i frares, Folies d'En Guinetrà passa entre pagesos i pastors. És una *Favorita* en rústic, a l'ocasió.

— Sí, bé, vaja—va dir en Pujols—. *La Favorita rústica*.